

Rubin, H. og Rubin, I (1995): **Qualitative Interviewing. The Art of Hearing Data**, Sage Publications, 302 s.

Anmeldt af: *Lisa Dahlager*, adjunktvikar, Institut for Folkesundhedsvidenskab, Københavns Universitet

Bogens målgruppe er prægraduatestuderende på universitet, og derfor snarere en almen indføring i det at lave kvalitative interviews end som undertitlen lover: en specifik indføring i det at høre data.

Kapitel 1 er en introduktion til grundideen i det kvalitative forskningsinterview. Hovedbudskabet er her, at det kvalitative interview bygger på almindelige samtalefærdigheder, og følger almindelige samtaleregler. Det, der adskiller det kvalitative interview fra den almindelige samtale, er: En intentionel måde at spørge om og lytte til de ord, temaer og udeladelser, der faktisk siges, for at høre den mening, de fortolkninger og forståelser, der former interviewpersonens verden.

Kapitel 2 udforsker teorier, der ligger til grund for det kvalitative interview. Forfatterne skelner mellem en positivistisk, en fortolkende og en feministisk-kritisk tilgang. Disse beskrives på til sammen 6 sider. Det er derfor en meget overfladisk gennemgang. Derudover kommer kapitlerne ind på begrebet kultur, og hvordan kulturen kommer til udtryk i et interview. De beskriver begreber som narrativer, fronter, beretninger, historier og myter. Det er interessant læsning.

Kapitel 3 og kapitel 4 omhandler, hvordan man designer interviews. Kapitlerne beskriver, hvordan det at arbejde med det kvalitative interview er en gentagende fleksibel proces, vekslede mellem at interviewe, analysere og bearbejde interviewspørgsmål. Endvidere beskriver de, hvordan man designer interviewet for at få dybde, detalje og nuancer. Beskrivelsen handler dog mere om, hvordan man gør det i selve interviewet og kun lidt om designet, og overlapper derfor med et senere kapitel om netop dette. Det er en af bogens svagheder: Den samme information står spredt ud over bogen, uden at man som læser kan gennemskue ideen med det.

Endeligt beskrives der, hvordan man gør studiet troværdigt. Det er en udmærket kort gennemgang af begreber som gennemsigtighed, konsistens-koherens og kommunikerbarhed, men også her handler det ganske lidt om troværdighed i forhold til designet.

Kapitel 5, 6 og 7 giver en rigtig god introduktion til, hvordan man skaber god kontakt med interviewpersonerne både inden og under interviewet, og hvordan man helt konkret spørger. Her kommer forfatternes mangeårige erfaringer først rigtigt frem. Kapitlerne er spækket med en masse eksempler, som man kan lære en masse vendinger og fif fra. De beskriver, hvordan den overordnede struktur i interviewet bør være, og formålet og resultatet med brug af forskellige kategorier af spørgsmål. Endelig stiller de forslag til en række kritiske spørgsmål, som man selv kan gennemgå sit interview med for derigennem at analysere egen spørgestil.

I kapitel 8 og 9 beskriver de, hvordan man kan udføre to typer interviews: Det kulturelle og det emnebestemte (topical) interview. Kapitlerne gentager en del fra de to foregående, og det ville have fungeret langt bedre, hvis de var inddraget i de to foregående kapitler. Igen er deres struktur mere forvirrende end strukturerende.

Kapitel 10 omhandler dataanalysen. Her giver de en tilnærmet gennemgang af noget, der måske kunne være grounded theory. Jeg oplever det som ubrugeligt. Men kapitlet omhandler også, hvad man skal lytte efter i sine data. Det at høre historier, temaer og begreber.

I Kapitel 11 giver de ideer til reportskrivning.

Min samlede vurdering af bogen er, at forfatterne i et par kapitler virkelig får formidlet noget stof, om det at interviewe. Noget man ofte kan savne. Helt konkret, hvordan spørger jeg? Det skulle de have holdt sig til. Teori er bestemt ikke deres stærke side. De gennemgår godt nok henholdsvis den positivistiske, den fortolkende og den feministisk-kritiske tilgang, og beskriver, hvor deres eget ståsted er, men det nævnes ikke ét sted, at de tillige i den grad er præget af en 'grounded theory' tilgang. I stedet fremstilles deres analysemetode og en teoriløs metodetilgang som værende kvalitativ metode par excellence. Når de, som en af de få kommentarer om det at bruge teori i kvalitative metode, skriver 'The theory you start with can operate as blinkers, limiting your vision. In qualitative interviewing, blinkers are not allowed', så mister bogen for mig en del af sin troværdighed.